

Warszawa, dnia 7 września 2021 r.

Krajowa Rada Radiofonii
i Telewizji

[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]

reprezentowana przez:

[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]

DECYZJA MAŁNAW/NR 1/2021

Na podstawie art. 34 ust. 1 i 5 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. Prawo przedsiębiorców (t.j. Dz. U. z 2021 r. poz. 162) oraz art. 104, art. 107 kodeksu postępowania administracyjnego (t.j. Dz. U. z 2021 r. poz. 735), na podstawie upoważnienia Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji z dnia [REDACTED], po rozpoznaniu wniosku [REDACTED] z [REDACTED], w przedmiocie wydania interpretacji co do sposobu i zakresu stosowania przepisów, z których wynika obowiązek świadczenia przez przedsiębiorcę daniny publicznej,

Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji w oparciu o przedstawiony stan faktyczny uznaje za prawidłowe stanowisko Wnioskodawcy, zgodnie z którym obowiązek uiszczania opłat abonamentowych na podstawie ustawy z dnia 21 kwietnia 2005 r. o opłatach abonamentowych nie powstaje względem Spółki [REDACTED] będącej zakładem pracy chronionej.

Uzasadnienie

W dniu [REDACTED] r. Wnioskodawca złożył do Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji wniosek o wydanie interpretacji w trybie art. 10 ustawy o swobodzie działalności gospodarczej

w przedmiocie zwolnienia [REDAKTOWANE] jako zakładu pracy chronionej z obowiązku ponoszenia opłat abonamentowych.

Dotychczasowy przebieg postępowania:

W dniu [REDAKTOWANE]. Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji wydała dla Wnioskodawcy interpretację indywidualną, znak [REDAKTOWANE] w zakresie obowiązku uiszczania opłat abonamentowych na podstawie ustawy z dnia 21 kwietnia 2005 r. o opłatach abonamentowych, w której uznała za nieprawidłowe stanowisko spółki zawarte we wniosku.

Wnioskodawca w zw. z ww. interpretacją przepisów prawa złożył wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy z dnia [REDAKTOWANE] podnosząc, że nie zgadza się z rozstrzygnięciem wskazanym w decyzji.

Decyzją z dnia [REDAKTOWANE], znak [REDAKTOWANE] Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji utrzymała w mocy decyzję własną z dnia [REDAKTOWANE].

Wnioskodawca na ww. interpretację przepisów prawa złożył skargę z dnia [REDAKTOWANE] do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego.

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie wyrokiem z dnia [REDAKTOWANE], sygn. akt [REDAKTOWANE] oddalił skargę na ww. interpretację indywidualną, uznając stanowisko organu za prawidłowe.

W wyroku tym Sąd wskazał między innymi, że na tle zaprezentowanego przez skarżącą stanu faktycznego, organ dokonał prawidłowej interpretacji przepisu ustawy o opłacie abonamentowej w związku z zapisami art. 31 ust. 1 pkt 2 ustawy o rehabilitacji stwierdzając, że fakt, iż skarżąca jest zakładem pracy chronionej nie zwalnia jej z obowiązku rejestracji oraz wnoszenia opłaty abonamentowej za odbiorniki zainstalowane w należących do niej pojazdach. Organ słusznie bowiem wskazał, iż sama ustawa o opłacie abonamentowej nie przewiduje z tego względu zwolnień. W szczególności art. 2 ust. 4 ustawy o opłacie abonamentowej, w którym ustawodawca zawarł zamknięty katalog podmiotów zwolnionych od opłaty abonamentowej (katalog ściśle podmiotowy) nie przewiduje żadnego zwolnienia dla przedsiębiorców z wnoszenia tej opłaty. Również zawarty w art. 2 ust. 5 wskazanej ustawy zamknięty katalog zwolnień przedmiotowych nie daje podstaw do przyjęcia, że w niniejszej sprawie skarżąca winna podlegać zwolnieniu z wnoszenia tej opłaty.

Od ww. wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, [REDAKTOWANE] złożyła do Naczelnego Sądu Administracyjnego skargę kasacyjną.

Wyrokiem z dnia [REDAKTOWANE], sygn. akt [REDAKTOWANE] Naczelny Sąd Administracyjny uchylił zaskarżoną decyzję oraz decyzję Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji z dnia [REDAKTOWANE] oraz zasądził na rzecz Spółki koszty postępowania sądowego.

W wyroku tym Sąd wskazał między innymi, że biorąc pod uwagę jednoznaczny rezultat wykładni językowej, jak też wynik wykładni systemowej uwzględniającej kontekst konstytucyjny, brak jest podstaw do uznania, że ogólne zwolnienie z opłat, przysługujące pracodawcy prowadzącemu zakład pracy chronionej, przewidziane w art. 31 ust. 1 pkt 2 ustawy o rehabilitacji, nie obejmuje opłat abonamentowych określonych w art. 2 ust. 1 ustawy o opłatach abonamentowych. Sąd stwierdził, że biorąc pod uwagę rezultat wykładni funkcjonalnej analizowanych przepisów ustawy o opłatach, tożsamy z wynikiem wykładni językowej i systemowej, nie istnieją wątpliwości w zakresie decyzji interpretacyjnej. Rezultat wykładni jest bowiem wystarczający do ustalenia stanu prawnego, w którym art. 31 ust. 1 pkt 2 ustawy o rehabilitacji znajduje zastosowanie do opłat określonych w art. 2 ust. 1 o opłatach abonamentowych.

W myśl art. 153 w zw. z art. 193 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (t.j. Dz. U. z 2019 r. poz. 2325, z 2020 r. poz. 2299, 2320, z 2021 r. poz. 54, 159) ocena prawna i wskazania co do dalszego postępowania wyrażone w orzeczeniu sądu wiążą w sprawie organy, których działanie, bezczynność lub przewlekłe prowadzenie postępowania było przedmiotem zaskarżenia, a także sądy, chyba że przepisy prawa uległy zmianie.

Wskutek powyższego, wniosek Wnioskodawcy w powyższym zakresie wymaga ponownego rozpatrzenia przez tutejszy organ.

We wniosku przedstawiono następujący stan faktyczny:

Spółka jest zakładem pracy chronionej. W ramach prowadzonego przedsiębiorstwa wnioskodawca produkuje mieszanki betonowe, kostkę brukową, krawężniki i kręgi z betonu oraz wydobywa kruszywo do ich produkcji. Wykonuje również transport półproduktów i wyrobów gotowych, środkami własnymi i najętymi. Status zakładu pracy chronionej dla spółki [REDAKTOWANE] uzyskał jeszcze poprzednik prawny Spółki – [REDAKTOWANE] w dniu [REDAKTOWANE]. Kolejnymi decyzjami Wojewody Mazowieckiego, status ten został utrzymany do chwili obecnej.

W związku z powyższym opisem zadano min. następujące pytanie:

Czy [REDAKTOWANE] jako zakład pracy chronionej jest zwolniony z obowiązku ponoszenia opłaty abonamentowej?

Wnioskodawca przedstawił następujące stanowisko:

Zgodnie ze stanowiskiem Spółki, w myśl art. 31 ust. 1 pkt 2 ustawy o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych zakłady pracy chronionej są zwolnione z opłat za wyjątkiem opłaty skarbowej i opłat o charakterze sankcyjnym. Wnioskodawca podnosi, iż powyższy przepis prawa nie precyzuje rodzaju, czy kategorii opłat od których przyznaje zwolnienie. Wskazuje również, iż art. 31 ust. 1 pkt 2 ww. ustawy zawiera katalog otwarty zwolnień odnoszący się do wszystkich świadczeń o charakterze publicznym, które nie są wyłączone ze zwolnienia. Ponadto, w katalogu opłat sankcyjnych określonych przez rozporządzenie ministra finansów w sprawie wykazu opłat o charakterze sankcyjnym, brak jest opłaty abonamentowej. Wnioskodawca wskazuje, że ustawodawca nie dokonał wyłączenia opłaty abonamentowej ze zwolnienia o którym mowa w art. 31 ust. 1 pkt ww. ustawy, w związku z czym Spółka jako zakład pracy chronionej powinna podlegać zwolnieniu z opłaty abonamentowej.

W świetle powyższego tutejszy organ dokonując merytorycznej oceny złożonego wniosku – uwzględniając stan prawny obowiązujący na dzień jego złożenia oraz wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia [REDAKTOWANO] r., sygn. akt [REDAKTOWANO] uznaje stanowisko Wnioskodawcy w sprawie oceny prawnej przedstawionego stanu faktycznego za prawidłowe.

Art. 2 ust. 1, ust. 2, ust. 3, ust. 4 ustawy o opłatach abonamentowych stanowi, że za używanie odbiorników radiofonicznych oraz telewizyjnych pobiera się opłaty abonamentowe. Zgodnie z art. 5 ust. 1 ustawy o opłatach abonamentowych odbiorniki radiofoniczne i telewizyjne podlegają, dla celów pobierania opłat abonamentowych za ich używanie, zarejestrowaniu w placówkach pocztowych operatora wyznaczonego w rozumieniu ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. - Prawo pocztowe.

Według Naczelnego Sądu Administracyjnego, niezależnie od niejasności w zakresie normatywnej klasyfikacji opłat publicznoprawnych oraz złożoności ich konstrukcji, za opłaty należy uznać wszystkie daniny publiczne, które stanowią opłaty za usługi publiczne i opłaty za czynności administracyjne. W rozumieniu art. 5 ust. 2 ustawy o finansach publicznych, dochodami publicznymi są daniny publiczne, do których zalicza się, między innymi, opłaty, których obowiązek ponoszenia na rzecz państwa, jednostek samorządu terytorialnego, państwowych funduszy celowych oraz innych jednostek sektora finansów publicznych wynikających z odrębnych ustaw. Przy tym opłaty (publiczne), o których mowa w przywołanym przepisie, są definiowane - jak się powszechnie podkreśla - przez trzy elementy, a mianowicie: po pierwsze, są nakładane przymusowo przez korporację publiczną, tj. państwo lub jednostkę samorządu terytorialnego; po drugie, ich funkcją jest pokrycie publicznych potrzeb finansowych; po trzecie zaś, są świadczeniem wzajemnym na rzecz korporacji publicznoprawnej w zamian za wykonywane przez nią usługi lub oferowane urządzenia - co innymi słowami oznacza, że ich podstawą są czynności urzędowe (administracyjne) albo świadczenie usług. Podstawową zaś ich funkcją, podobnie jak podatków, jest funkcja fiskalna. Z tego względu uznać trzeba, w ślad za wykładnią przepisów

dokonaną przez Naczelną Sąd Administracyjny, że opłata abonamentowa zalicza się do danin publicznych, jakkolwiek nie jest opłatą w klasycznej postaci.

Zgodnie z art. 31 ust. 1 pkt 1 i 2 ustawy o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych, prowadzący zakład pracy chronionej spełniający warunek, o którym mowa w art. 28 ust. 1 pkt 1 lit. b, lub zakład aktywności zawodowej w stosunku do tego zakładu, jest zwolniony z podatków i opłat, z wyjątkiem opłaty skarbowej i opłat o charakterze sankcyjnym. Z uwagi na powyższe, należy przyjąć, że ustawowo określoną regułą, jest zwolnienie pracodawców prowadzących zakłady pracy chronionej od wszystkich opłat publicznoprawnych, co oznacza, że wyjątki od tej reguły muszą być wprost określone w przepisach szczególnych. Pomimo licznych nowelizacji cytowanej ustawy o rehabilitacji, żadna z tych dwóch kategorii opłat nie została – co do zasady – wyłączona z ogólnego zwolnienia określonego w art. 31 ust. 1 pkt 2 ustawy. Powołany przepis stanowi zatem *lex specialis*, bowiem wyłącza obowiązek ponoszenia przez zakład pracy chronionej danin publicznoprawnych w postaci m.in. opłat.

W związku z powyższym, należy stwierdzić, że na tle przedstawionego przez Wnioskodawcę stanu faktycznego, zgodnie z oceną prawną wyrażoną w Wyroku Naczelnego Sądu Administracyjnego, z dnia [REDAKOWANE], sygn. akt [REDAKOWANE] która jest wiążąca dla organu, art. 31 ust. 1 pkt 2 ustawy o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych, znajduje zastosowanie do opłat określonych w art. 2 ust. 1 ustawy o opłatach abonamentowych.

Równocześnie należy wskazać, że niniejsza Interpretacja indywidualna ma zastosowanie wyłącznie w przedstawionym stanie faktycznym, dotyczącym Wnioskodawcy i została wydana w oparciu o stan prawny, obowiązujący na dzień wydania decyzji.

Mając na uwadze powyższe orzeczono jak w sentencji.

P o u c z e n i e

Zgodnie z art. 127 § 3 Kodeksu postępowania administracyjnego stronie postępowania przysługuje prawo do złożenia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy do Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji w terminie 14 dni od dnia wydania niniejszej decyzji.

Z upoważnienia KRRiT

Z up. KRAJOWEJ RADY RADIOFONII I TELEWIZJI
p.o. Naczelnika Wydziału Abonamentu RTV
Aspirant

Małgorzata Nawrocka

Otrzymują:

1. Egzemplarz nr 1 – Adresat
2. a/a